

מלכים ב, ד: יט-לז

יט ויאמר אל-אביו, ראשי ראשי; ויאמר, אל-הנער, שאהו, אל-אמו. **כ** וישאהו--ויביאהו, אל-אמו; וישב על-ברכה עד-הצחקים, וימת. **כא** ותעל, ותשכבהו, על-מטת, איש האלהים; ותסגור בעדו, ותצא. **כב** ותקרא, אל-אישה, ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים, ואחת האתנות; וארוצה עד-איש האלהים, ואשובה. **כג** ויאמר, מדוע אתי (את) הלכתי (הלכת) אליו היום--לא-חדש, ולא שבת; ותאמר, שלום. **כד** ותחבש, האתון, ותאמר אל-נערה, נהג ולך; אל-תעצר-לי לרכב, כי אם-אמרתי לך. **כה** ותלך, ותבא אל-איש האלהים--אל-הר הכרמל; ויהי פראות איש-האלהים אתה, מנגד, ויאמר אל-גיחזי נערו, הנה השונמית הלו. **כו** עתה, רויץ-נא לקראתה, ויאמר-לה שלום לך השלום לאישך, השלום לילד; ותאמר, שלום. **כז** ותבא אל-איש האלהים, אל-ההר, ותחזק, ברגליו; ויגש גיחזי להדפה, ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה, ויהנה העלים ממני, ולא הגיד לי. **כח** ותאמר, השאלתי בן מאת אדני; הלא אמרתי, לא תשלה אתי. **כט** ויאמר לגיחזי חגר מתניד, וקח משענתי בידך ולך, כי-תמצא איש לא תברכנו, וכי-יברכך איש לא תעננו; ושמת משענתי, על-פני הנער. **ל** ותאמר אם הנער, חיה-הנה וחי-נפשך אם-אעזבך; ויקם, וילך אחריה. **לא** וגחזי עבר לפניהם, וישם את-המשענת על-פני הנער, ואין קול, ואין קשב; וישב לקראתו ויגד-לו לאמר, לא הקיץ הנער. **לב** ויבא אלישע, הביתה; והנה הנער מת, משכב על-מטתו. **לג** ויבא, ויסגר הדלת בעד שניהם; ויתפלל, אל-יהוה. **לד** ויעל וישכב על-הילד, וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפו, ויגהר, עליו; ויקם, בשר הילד. **לה** וישב וילך בבית, אחת הנה ואחת הנה, ויעל, ויגהר עליו; ויזוחר הנער עד-שבע פעמים, ויפקח הנער את-עיניו. **לו** ויקרא אל-גיחזי, ויאמר קרא אל-השונמית הזאת, ויקראה, ותבא אליו; ויאמר, שאי בנד. **לז** ותבא ותפל על-רגליו, ותשתחו ארצה; ותשא את-בנה, ותצא